

enigt om at indstille Valgets Godkendelse til Udsættelse. Det anser jeg ikke for ganske korrekt. Afstemningen var enstemmig, idet jeg og et Par andre Medlemmer mente at burde afholde os fra at stemme, da vi under de foreliggende Omstændigheder ikke turde stemme imod en Undersøgelse. Kun paa den Maade er Enigheden fremkommen, i og for sig var den ikke til Stede. Jeg mener stadig, at det ikke burde være kommet dertil, at dette Valgs Godkendelse blev udsat, men jeg mener, at det gennem den Taktik, som Afdelingen brugte, og som jeg anser for urigtig, er kommet dertil. Men da det er Tilfældet, maa jeg bøje mig for det, for saa vidt som jeg ikke stemte imod, at Valget blev indstillet til Udsættelse og Undersøgelse.

Hvad denne Undersøgelses Resultat vil blive, kan jeg ikke vide, men jeg kunde have Lyst til at pege paa en Ting, som i øvrigt ethvert Medlem kan sige sig selv: Sæt, det viser sig, at der i alle de Tilfælde, her er peget paa, i Virkeligheden er stemt af Personer, som var uberettigede, nemlig i Stedet for døde, bortrejste eller hospitalsliggende, ved jeg ikke, hvordan man vil stille sig; for man plejer vel hidtil at stille sig saadan, at hvis der er Sandsynlighed for eller kan føres Bevis for, at der er afgivet Stemmer falsk til Fordel for den Kandidat, der har sejret, i et saadant Antal, at hans Valg ellers vilde være et Ikke-Valg, vil Valget være at kassere. I dette Tilfælde vil man, selv om man har bevist, at der virkelig er stemt for døde, bortrejste eller hospitalsliggende Folk, staa overfor den hemmelige Afstemning og Umuligheden af at konstatere, hvordan de paagældende have stemt. Og dersom det saa er muligt, hvad meget vel kan være muligt, lige saa muligt som det modsatte, at disse 24 Mennesker have stemt paa den faldne Kandidat, Martin Olsen, vilde det være ret mærkeligt, om den sejrende Kandidats Valg skulde blive kasseret af den Grund.

Det forekommer mig, at dette Forhold gør, at man i Folketinget burde fastholde sin gamle Opfattelse og sit gamle Standpunkt i disse Ting: at man afholder sig fra at paatage sig at være Hjælpe- eller Undersøgelseskomité for Folk, der ikke have noget positivt at klage over, men kun have Formodninger at fremsætte, særlig da man ikke kan komme til Bunds i den Sag.

Jeg har kun ønsket at gøre Rede for, hvorfor jeg i Udvalget har stillet mig saa-

dan, at jeg har undladt at stemme imod, at dette Valgs Godkendelse udsættes og Forholdene derved henvises til Undersøgelse i Udvalget for Valgbrevets Prøvelse.

Ordføreren for tredje Afdeling (Carl Hansen): Maa jeg først gøre den Bemærkning, at dersom jeg før brugte det Udtryk, at Udvalget var enigt om at indstille Godkendelsen af dette Valg til Udsættelse, var det en Fortalelse, jeg vilde have sagt, at der forelaa en enstemmig Indstilling fra Udvalget. Saaledes forholder det sig nemlig, hvilket jeg meget godt erindrer.

Det, som nu blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), kan jeg ikke give ham ganske Ret i, for vel indrømmer jeg fuldt ud, at Klagen forelaa paa et løst Grundlag, saa løst, at det ogsaa har kostet mig nogen Overvejelse, om man overhovedet skulde gøre noget ved den. Men jeg maa paa den anden Side indrømme, at de Fordringer, man nu om Stunder bør stille til Begrundelsen af en Klage, kunne ikke være de samme som dem, man stillede paa den Tid, det ærede Medlem omtalte, i 1895. Den Gang havde man ikke hemmelig Afstemning, den Gang forelaa Afstemningen ret aabenlyst, man kunde kontrollere det, hvis nogen paastod, at der under den var sket noget galt. Det kan man ikke mere nu, derfor skal man i det hele være meget varsom med ikke at undersøge, hvad man kan undersøge, naar der overhovedet gives Anledning dertil. Det viser sig, at Udvalget har gjort rigtigt i at foretage denne Undersøgelse, idet den har godtgjort, at det forholder sig rigtigt med det ene af Klagepunkterne, nemlig det første. Der er 3, der have stemt uden dertil at være berettigede. Det viser sig ogsaa, at der er nogen Sandsynlighed for, at det tredje Klagepunkt er rigtigt. Man kan ikke vide noget derom, men det vilde dog være lidt underligt, om man vilde gaa ud fra, at de 4 Vælgere, som i Klagen ere angivne som døde, og som have stemt, ikke var døde. Jeg tror ikke, at man kan gaa ud fra, at Klagerne skulde have undersøgt Sagen saa daarligt, at de ikke havde sikret sig, at de, der ere anførte som døde, ogsaa var afgaaede ved Døden.

Det ærede Medlem omtalte Vognmanden fra Taastrup og sagde noget, som jeg heller ikke kan tiltræde. Han sagde nemlig, at om denne Mand var opført paa Valglisten i Roskilde-Kredsen og har stemt der, kommer ikke os ved. Det er for saa